

Sygn. akt II KO 59/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 listopada 2018 r.

sprawy **M. G., J. G. i W. G.**

oskarżonych o czyny z art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 216 § 1 k.k.

w zw. z art. 11 § 2 k.k. i innych

z wniosku Sądu Rejonowego w W.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 19 października 2018 r., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy o sygn. akt III K [...], do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Z argumentacji tego wniosku wynika, że oskarżeni M. i W. G. są osobami schorowanymi, w podeszłym wieku (78 i 86 lat), dlatego zachodzi uzasadniona potrzeba przekazania niniejszej sprawy bliżej ich miejsca zamieszkania, tj. do Sądu Rejonowego w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedstawione we wniosku argumenty dotyczące sytuacji M. i W. G. nie są wystarczające do skorzystania z art. 37 k.p.k. Powoływany wiek jak i stan zdrowia oskarżonych choć mogą ewentualnie utrudniać stawiennictwo w Sądzie oddalonym od ich miejsca zamieszkania, to jednak nie stanowią przeszkody

uniemożliwiającą im tego. Jak wynika z akt sprawy oskarżeni ci, jako jedyni z nielicznych, stawili się na posiedzeniu pojednawczym dnia 19 października 2018 r. Podkreślić należy również, że oba Sądy znajdują się w obrębie jednego miasta W., a także, iż Sąd Rejonowy właściwy dla miejsca zamieszkania oskarżonych nie znajduje się również w ich bezpośrednim sąsiedztwie, co powoduje, że oskarżeni byłiby i tak zmuszeni do korzystania z transportu prywatnego bądź miejskiego celem dotarcia do Sądu, w czym niewątpliwie może im pomóc syn oskarżonych, trzeci z oskarżonych J. G.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji postanowienia.